PRAVIETISKĀ AUTORITĀTE UN NOZĪMĪGUMS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Moz. 4:10–16; Lk. 8:22–25; Jņ. 3:1–10; Ap. d. 16:25–34; 1. Kor. 5:1–5; Lk. 7:28.

ATMIŅAS PANTS:

"Jo Dieva vārds ir dzīvs un spēcīgs, un asāks par jebkuru abpusēji asu zobenu, tas iespiežas līdz pat dvēseles un gara, locītavu un smadzeņu sadalījumam, un tas ir sirds domu un nodomu atšķirējs" (Ebr. 4:12, NKJV).

Gintera Šabovska paziņojums tiešraidē 1989. gada 9. novembrī komunistiskajā Austrumvācijā iedarbināja Berlīnes mūra krišanu. Runājot kā Austrumvācijas preses pārstāvis, Šabovskis televīzijas preses konferences laikā izteicās neveikli. Tā vietā, lai paziņotu, ka austrumvāciešiem varētu atļaut apmeklēt Rietumeiropu pēc garā un grūtā vīzu saņemšanas procesa, viņš vienkārši pateica, ka austrumvāciešiem būs atļauts apmeklēt Rietumeiropu. Kad kāds žurnālists jautāja, kad izmaiņas stāsies spēkā, Šabovskis atbildēja: "Cik man zināms, tās stājas spēkā ... nekavējoties, bez vilcināšanās." Dažu minūšu laikā cilvēki sāka plūst uz robežkontroles punktiem, pieprasot tos ielaist, kā valdība bija paziņojusi.

Cilvēkiem bieži tiek deleģētas pilnvaras runāt uzņēmuma vai pat valsts vārdā. Bet kā ir ar tiem, kas runā Dieva vārdā? Šonedēļ mēs izpētīsim, kādas pilnvaras piemīt Bībeles praviešiem un kādas pilnvaras ir tiem praviešiem, kuri nekad nav sarakstījuši nevienu Bībeles grāmatu, piemēram, pravietim Nātānam, Jānim Kristītājam, tai skaitā Elenai Vaitai.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 5. decembrī.

Dieva pilnvaru pārstāvība

Pirms dot kādam atļauju runāt jūsu vārdā, vai jūs neizvēlētos kādu, kam uzticaties? Būtu svarīgi, lai šī persona zinātu jūsu nostāju un uzticīgi pie tās turētos.

Izlasi 2. Moz. 2:11–15 un 3:1–3, 10–13. Kā laiks, kad Mozus bija gans, sagatavoja viņu kļūt par Dieva runātāju? _____

_____

_____

_____

Mozus pirmos 40 savas dzīves gadus pavadīja, iegūstot labāko izglītību, kādu Ēģipte varēja piedāvāt, bet tas viņu nesagatavoja kļūt par Dieva vēstnesi. Nākamos 40 gadus viņam nācās pavadīt tuksnesī kā ganam, bez pasaulīgiem traucēkļiem. Daudzos aspektos viņam bija jāatmet liela daļa no tā, ko viņš bija iemācījies kā princis. Pirms viņš varēja sadarboties ar Dievu Israēla atbrīvošanā, Mozum bija jāiepazīst Dievs, kura vārdā viņš runās.

Izlasi 2. Moz. 4:10–16. Ko mēs varam mācīties no šīs sarunas starp Dievu un Mozu par to, kā tiek aicināti pravieši un kā viņi darbojas? _____

_____

_____

_____

Mozum tika lūgts uzņemties Dieva lomu, bet Āronam – Mozus runasvīra lomu (2. Moz. 4:16; sk. arī 2. Moz. 7:1). Tāpat kā Dievs palīdzēja Mozum un Āronam, Viņš palīdz Saviem praviešiem atrast labāko veidu, kā nodot tālāk Viņa vēstījumu. Mozus zināja, ka iepriekš viņš bija cietis neveiksmi. Viņš atcerējās savu pēdējo tikšanos ar tautiešiem, kad tika apšaubīta viņa autoritāte (2. Moz. 2:14). Dievs saprata Mozus bažas. Viņš pacietīgi izturējās pret viņa bailēm. Kad visi attaisnošanās iemesli bija novērsti, pat tad Mozus pretojās aicinājumam. Viņa bailes bija pārgājušas neticībā. Ar savu nevēlēšanos viņš apšaubīja Dieva spēju viņu izmantot. Tieši tad Dievs deva nepārprotamu pavēli, lai negribīgajam pravieti liktu rīkoties (2. Moz. 3:14–17).

Tu varbūt neesi pravietis, bet ko Dievs tevi ir aicinājis darīt Viņa labā savas dzīves laikā? Kāds ir labākais veids, kā sagatavoties šim aicinājumam? _____

_____

_____

_____

Jēzus autoritāte

Kas bija Jēzus autoritātes pamatā? Kāds bija šīs autoritātes pierādījums? Sk. Mt. 21:23–27 un Jņ. 17:2. _____

_____

_____

Jēzum mācot, pie Viņa pienāca priesteri un pieprasīja informāciju, kurš Viņam devis pilnvaras veikt šo kalpošanu. Galu galā, Jēzus nebija beidzis nevienu no vietējām skolām, kā arī nebija saņēmis apmācību tradicionālajās rabīnu skolās. Tā vietā, lai uz to atbildētu, Jēzus lika saviem pratinātājiem aizdomāties par nepārprotamo autoritāti, ko parādīja Jānis Kristītājs. Atsakoties atbildēt, viņi noraidīja ne tikai Dieva spēku, ar ko vainagojās Jāņa kalpošana, bet arī Jēzus pilnvaras, kurš tāpat kā Jānis arī bija Dieva sūtīts.

Ko mums par Jēzus pilnvarām stāsta šie panti? Mt. 7:28, 29; Mk. 1:21–27; Lk. 8:22–25; Lk. 9:1; Jņ. 5:25–27; Jņ. 7:38. _____

_____

_____

Visa autoritāte pieder Jēzum kā cilvēces Radītājam (Jņ. 1:3) un Glābējam (Rom. 3:24). Viņš ir Dieva Vārds. Dievišķo autoritāti, kāda Jēzum bija Viņa zemes dzīves un kalpošanas laikā, neviens nevarēja atdarināt. Jēzus mācība pārsteidza klausītājus, jo Viņš mācīja kā tāds, kam ir autoritāte (Mt. 7:29).

Visi evaņģēliji liecina par Jēzus pārdabisko pravietisko autoritāti. Jēzus piedeva grēkus (Mk. 2:10, 11), izdzina dēmonus (Mk. 3:15) un zināja, ko cilvēki domā (Jņ. 2:24, 25). Viņš uzmodināja mirušos un piedāvāja mūžīgo dzīvību (Jņ. 10:28). Kamēr Jēzus kā mūsu Pestītājs staigāja virs zemes, Viņš izmantoja autoritāti, ko Viņam bija devis Dievs Tēvs (Jņ. 17:2), un Viņš vienmēr paļāvās uz Tēvu un sadarbojās ar Viņu (Jņ. 5:19), bieži atsaucoties uz Rakstiem, kuri, kā Viņš apgalvoja, liecina par Viņu. Jēzum piederēja absolūta autoritāte, un Viņš varēja deleģēt šo autoritāti Saviem mācekļiem (Mk. 6:7). Kā Dieva Vārds Viņa liecība nonāca arī pie praviešiem, caur kuriem Viņš runāja (Atkl. 19:10).

Daļa cilvēku Jēzu noraidīja pat ar visiem pierādījumiem. Kā mums uzmanīties, lai neiekristu tajās pašās neticības lamatās, ņemot vērā visus iemeslus, kāpēc mums būtu jātic? _____

_____

Bībeles autoritāte

Bībele ir Dieva pravietiskās, iedvesmotās atklāsmes rezultāts. Tā atbild uz dzīves lielajiem jautājumiem un ir unikāls Dieva līdzeklis, kā atklāt Sevi cilvēcei. Caur Rakstiem mēs uzzinām cilvēka eksistences jēgu, Dieva raksturu un gribu, kā arī Dieva mērķi mūsu dzīvē. Bībele ir patiesības zelta standarts, autoritāte, pēc kuras mums jāpieņem dzīves lēmumi. Tas ir kristieša pasaules uzskata pamats un visas atklātās patiesības pamats. Tas ir kristieša ticības un prakses likums.

Mēs varam vai nu pieņemt, vai noraidīt Dieva Vārdu, un mums nav jānonāk līdz galējībām, sadedzinot savas Bībeles, kā darīja ķēniņš Jojakīms (sk. Jer. 36:22–27), to noraidot. To ignorēt, pat ja izliekamies, ka tam ticam, var būt tikpat problemātiski. Kad atklājam un pieņemam Dieva Vārdu, mēs tāpat kā ķēniņš Josija varam tikt pārveidoti un vest citus pie Dieva (sk. 2. Ķēn. 22:10–13).

Šodien cilvēki bieži pievēršas Rakstiem, lai meklētu tajos kļūdas vai izsmietu. Daži uzskata, ka Bībele neatbilst mūsdienu morālei (tā gan parasti atbilst, un tā tam arī jābūt). Daudzi to izsmej, jo tā ir pretrunā "zinātniskajām" vai kultūras tendencēm.

Kristietībā Bībele bieži tiek izmantota, lai tikai atbalstītu konkrētu teoloģisko nostāju, nevis kā līdzeklis personīgai garīgai izaugsmei un atjaunošanai. Citi interpretē Bībeli tādā veidā, kas noliedz to kā vēsturisku vai praktisku autoritāti viņu ikdienas dzīvē.

Viens no vienkāršākajiem un, iespējams, visizplatītākajiem veidiem, kā noraidīt Bībeles autoritāti, ir neveltīt laiku tās lasīšanai un īstenošanai dzīvē.

*Kādu ietekmi Dieva runātais Vārds atstāja šajās situācijās? Sk. Jer. 38:1–4, Jņ. 3:1–10 un Ap. d. 16:25–34.*_____

_____

_____

_____

_____

Senākos laikos rakstāmie materiāli bija reti un dārgi. Turklāt daudzi cilvēki neprata lasīt, tāpēc Dieva Vārds, kas tika sludināts ar Viņa praviešu starpniecību, bija būtisks. Svētā Gara spēkā Dieva Vārds, vai tas būtu izteikts mutiski vai rakstiski, var iekļūt sirdī, lai atklātu grēku un nestu pārveidošanu un atjaunošanu. Vārds aicina mūs uz grēku nožēlu un paklausību (Ap. d. 5:29; sk. arī Ebr. 4:12). Un tas bieži vien ir iemesls, kāpēc daudzi cilvēki, kuriem vajadzēja būt gudrākiem, to noraida. Viņiem nepatīk Dieva Vārda prasības attiecībā uz viņu dzīvi.

Organizatoriskā autoritāte

Hoz. 12:13 skaidri norāda, ka "Tas Kungs lika pravietim izvest Israēlu no Ēģiptes un lika pravietim viņu pasargāt". Bībeles praviešu darbā Dieva tautas aizsargāšana un vadīšana bija būtiska un nozīmīga daļa.

Izlasot tādus tekstus kā Soģu 4:4–8, 2. L. 20:14–17, 2. Moz. 12:1–3 un 5. Moz. 1:9–16, mēs redzēsim, ka praviešiem bija izšķiroša nozīme, atklājot Dieva vadības stratēģiju Viņa tautai. Kara un krīzes apstākļos praviešu bija līdzeklis, ar kura palīdzību Dievs parādīja virzienu, iedrošinājumu un cerību Savai tautai un tās vadītājiem, kā Viņš to darīja arī ar Jahaziēla un Deboras starpniecību. Pravieši sniedza norādījumus arī par svētkiem un dievkalpošanu (2. Moz. 12:1–3). Citkārt Dievs runāja ar praviešiem par tautas pārvaldību. Īsi sakot, neviena israēliešu dzīves joma nebija ārpus Dieva vadības un norādījumiem, kurus Viņš sniedza ar Savu izraudzīto vēstnešu starpniecību.

*Kādās konkrētās jomās pravietošanas dāvana palīdzēja agrīnās kristiešu draudzes organizācijai un vadībai? Ap. d. 6:1–7; 1. Kor. 5:1–5; 1. Kor. 7:10–16; Tit. 1:5.*_____

_____

_____

Iedomājies, ka tu sāc veidot jaunu organizāciju bez darbības rokasgrāmatas un redzama līdera. Šāda organizācija noteikti saskarsies ar nopietniem izaicinājumiem. Zināmā mērā tāda bija situācija agrīnajā kristiešu draudzē. Jēzus bija uzbraucis debesīs un vairs nebija kopā ar Saviem mācekļiem. Viņiem bija skaidrs norādījums no Viņa: "Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju" (Mk. 16:15). Divpadsmit apustuļi gan bija izraudzīti, bet nebija skaidras organizatoriskas struktūras, kas palīdzētu viņiem sākt darbu.

Agrīnā draudze saskārās ar daudziem izaicinājumiem, piemēram, organizācijas un misijas jautājumiem un nepieciešamību atklāt un nosodīt ķecerību un amorālumu savās rindās. Faktiski pravietošanas dāvana agrīnajā draudzē spēlēja izšķirošu lomu tās saglabāšanā un aizsardzībā (Ap. d. 13:1, 2). Patiesībā ir grūti iedomāties, kā agrīnā draudze vispār varēja sākt savu darbību bez pravietošanas dāvanas palīdzības tās organizēšanā un virzīšanā uz priekšu, lai varētu īstenot savu misiju.

Daži cilvēki šķiet skeptiski noskaņoti pret "organizētu reliģiju". Lai kādi būtu izaicinājumi, kādas priekšrocības ir piederēt organizētai draudzes struktūrai? Ko tu vari dot un saņemt, piederot kaut kam daudz lielākam par sevi? _____

_____

_____

Kanoniskie un nekanoniskie pravieši

*Izlasi 1. L. 29:29 un 2. L. 9:29. Ko tu pamani attiecībā uz dažiem šajos divos fragmentos minētajiem praviešiem?*_____

_____

Par praviešiem tika atzīti daudzi, bet, piemēram, Nātāna, Gada, Ahijas vai Ido grāmatas nav iekļautas Bībelē.

Izlasi 1. Ķēn. 11:29–39 un Lk. 7:28. Ko šie teksti māca par nekanonisko praviešu autoritāti? _____

_____

_____

Mēs nezinām, kāpēc Dievs vadīja dažu praviešu vēstījumus iekļaut vai neiekļaut Bībelē, toties mēs zinām, ka nekanoniskie pravieši, kuri netika iekļauti Rakstos, bija vienlīdz Dieva inspirēti. Bībele māca, ka garīgās dāvanas, tostarp pravietošanas dāvana, turpināsies līdz laiku beigām. Bībele paredz, ka arī pēc Bībeles laikiem nāks citi nekanoniskie pravieši, "lai sagatavotu svētos kalpošanai un Kristus miesas stiprināšanai, līdz mēs visi nonāksim pie vienotības ticībā" (Ef. 4:12, 13, NKJV), un viņi pastāvēs arī "pirms lielās un briesmīgās Kunga dienas atnākšanas" (Jl. 2:31, NKJV).

Pēc tam, kad Dāvids izdarīja laulības pārkāpšanu un slepkavību, Dievs sūtīja pravieti Nātānu, lai viņš stātos Dāvidam pretī (2. Sam. 12:7–14). Lai gan Nātāns nebija sarakstījis nevienu Bībeles grāmatu, Dāvids neapšaubīja Nātāna autoritāti, un tas ir tāpēc, ka praviešu autoritāte balstās uz viņu inspirāciju, nevis uz to, vai viņi ir iekļauti Bībeles kanonā. Tomēr visi nekanoniskie pravieši, jo īpaši tie pravieši, kas nākuši pēc Bībeles laikiem, – un it īpaši tāda mūsdienu praviete kā Elena Vaita – uzskatīja sevi par pakļautiem Bībeles autoritātei. Viņu vēstījumi bija jāpārbauda, salīdzinot ar Bībeli, un tie neaizstāj Bībeli kā ticības un mācības avotu.

Elena Vaita rakstīja: "Kungs vēlas, lai jūs pētītu Bībeli. Viņš nav devis nekādu papildu gaismu, kas aizstātu Viņa Vārdu. Šī gaisma ir domāta, lai apmulsušos prātus vestu pie Viņa Vārda, kas, ja to uzņem un pārdomā, ir kā dvēseles dzīvības asinis." ("Izmeklētas vēstis" 3. sēj., 29. lpp.) Cik sekmīgi mēs kā draudze ieklausāmies šajos viņas vārdos? _____

_____

Runā ar autoritāti

Pravieši runā uz mums ar autoritāti un nozīmīgumu, jo Dievs ir izvēlējies viņus par Saviem vēstnešiem. Ir kanoniskie pravieši (tie, kuru raksti kļuva par Bībeles daļu), nekanoniskie pravieši (tie, kuri nav iekļuvuši Bībelē) un pēcbībeliskie nekanoniskie pravieši (tie pravieši, kas dzīvoja pēc Jaunās Derības laikiem). Visi viņi bija vienlīdz inspirēti, un viņu vēstījumiem bija dievišķās autoritātes zīmogs.

Elena Vaita pieder pie pēcbībelisko nekanonisko praviešu grupas. Tomēr septītās dienas adventisti neuzskata viņas rakstus par papildinājumu Bībelei, ne arī par tai līdzvērtīgiem. Tajā pašā laikā viņas raksti ir nozīmīgi un runā ar autoritāti, par ko liecina pati Elena Vaita:

"Šajās vēstulēs, ko es rakstu, liecībās, ko es sniedzu, es jums atklāju to, ko Kungs ir atklājis man. Es neuzrakstu nevienu rakstu avīzē, kurā izteiktu vienīgi savas idejas. Tās ir lietas, ko Dievs man ir atklājis vīzijās, – dārgie gaismas stari, kas spīd no troņa." ("Izmeklētas vēstis" 1. sēj., 29. lpp.)

Saskaņā ar Bībeli Elena Vaita norāda uz grēka realitāti un mūsu vajadzību pēc Jēzus, vienīgās cerības uz mūžīgo dzīvi, kas tiek dota žēlastībā visiem, kuri ticībā to pieprasa sev, un tā ir vēl viena spēcīga tēma viņas vēstījumos.

Ar viņas vēstījumu palīdzību (vai drīzāk Dieva vēstījumu, kas sniegti ar viņas starpniecību) mēs ieraugām cīņu starp labo un ļauno, sākot ar Lucifera krišanu Debesīs un turpinoties līdz pat laiku beigām, kad grēks un ļaunums kopā ar sātanu un viņa kritušajiem eņģeļiem tiks iznīcināti uz visiem laikiem. Elenas Vaitas raksti sniedz ieskatu Bībeles principos pēdējo dienu kontekstā. Viņa runā, piemēram, par briesmām, kas saistītas ar baznīcas un valsts saplūšanu, un par reliģiskās brīvības nozīmi; viņa brīdina par morāles pagrimumu; viņa cildina Dieva likumu un tā nozīmi; un, lai gan mūsu izpratne, piemēram, par "zvēra zīmi" noteikti nav balstīta uz viņas rakstiem, viņas vārdi mums sniedz brīnišķīgu ieskatu pēdējos notikumos.

Viņa arī uzsver kristīgās dzīves praktisko pusi. Viņas vēstījumi par garīgumu, veselību, izglītību, ģimenes attiecībām, bērnu audzināšanu, morālo dzīvi un citām tēmām ir palīdzējuši daudziem mainīt dzīvesveidu un tādējādi piedzīvot labāku dzīvi visādā ziņā.

Elenas Vaitas raksti nav iekļauti Bībelē, bet Dievs viņu ir izmantojis, lai vadītu ticīgos, kuri dzīvo šīszemes vēstures pēdējās dienās. Viņas raksti joprojām runā ar pravietisku autoritāti un aktualitāti.

Lai uzzinātu vairāk, apmeklējiet https://whiteestate.org/absg/10.